

Kort na de middag begint het dan toch hevig te regenen. Ik schuil zowat een half uurtje onder een dik bladerdak in het bos maar uiteindelijk beslis ik dan toch maar om de regen te trotseren en stap verder de regen in.

Na zowat anderhalf uur in de regen gelopen te hebben klaart de hemel toch terug wat uit. Ik heb van Erick van de vorige gastenkamer een adresje gekregen van een gastenkamer in Ecuras. Dit ligt wel een vijftal kilometer van mijn eindpunt vandaan maar als het niet te ver uit de GR 4 ligt ga ik daar toch logeren.

Op ongeveer 6 kilometer van mijn eindpunt kom ik de eerste mensen van de dag tegen. Het is een ietwat ouder paar die paddestoelen aan het plukken zijn. Ik ga naar hen toe en vraag hen of er een gastenkamer in de buurt is. Er is er blijkbaar geen.

Als ik hen vraag naar het dorp Ecuras vraagt de dame mij uit welk land ik kom. Als ik zeg dat ik Belg ben wordt er meteen overgeschakeld naar het Nederlands. Het blijkt immers een Nederlands koppel te zijn dat hier in de buurt woont. Zij heten Dick en Gera.

Dick zegt mij dat ik niet langer hoeft te zoeken, dat ik deze avond hun gast ben en bij hen de nacht mag doorbrengen. Samen wandelen we naar hun woning die gelegen is midden in het groen. Ze hebben de woning al 9 jaar en wonen er nu al 5 jaar permanent.

De woning is ondertussen terug verkocht en volgend jaar keren ze terug naar Nederland. Dick heeft zijn gehele loopbaan bij Philips gewerkt en heeft, voor zijn werk, op verschillende plaatsen gewoond, onder andere in Canada. Dick is tevens de samensteller van een tijdschrift voor Nederlanders die in Frankrijk wonen. Het blad telt meer dan 700 leden.

Aangekomen in de woning krijg ik meteen de logeerkamer aangeboden. Dick klieft nog wat hout voor mocht het deze avond te kil worden. Dick laat me het laatste tijdschrift zien dat zijn vereniging heeft samengesteld. Er staat immers een artikel in over een Nederlander die in Frankrijk woont en die een vijftal jaar geleden van bij hem thuis een pelgrimstocht heeft gemaakt naar Santiago de Compostela. Dick overhandigt mij het tijdschrift en ik begin het artikel te lezen.

Het is een interessant artikel dat je [hier](#) kunt lezen. Ik lees dat de pelgrim Bob Verheul heet en woonachtig is in Abjat-Sur-Bandiat. Deze plaatsnaam komt me bekend voor en ik kijk naar mijn reisprogramma. Blijkt dat Abjat-Sur-Bandiat mijn eindplaats is voor morgen.

Nadat ik dit gelezen heb komt Dick juist binnen en ik meld hem dat. Dick kent Bob niet maar hij gaat hem toch proberen te bellen. Hij schiet meteen in actie. Op de ledenlijst van het tijdschrift komt Bob niet voor. Dan maar eens kijken op het internet. Daar wordt het telefoonnummer van Bob inderdaad gevonden. Er wordt gebeld naar Bob maar het is een antwoordapparaat. Dick spreekt een boodschap in. Hij vraagt of er in het dorp een gastenkamer is. Zoniet of ik mijn tentje soms in hun tuin mag zetten. Of misschien heb jij nog een andere oplossing hoor ik Dick in de telefoon zeggen. Er wordt echter niet terug gebeld en we gaan slapen. Het is al na elfen als ik de telefoon hoor. Dick staat op en neemt op. Even later komt hij op mijn kamerdeur kloppen. Het was Shirley, de echtgenote van Bob, zegt Dick. Je wordt morgen verwacht. Ik antwoord hem met OK Dick, dat is fijn. Bedankt en slaap lekker.

Maandag 15 oktober 2012

- Van : Le Maine Pachou 210 m
- Naar : Abjat-Sur-Bandiat 260 m
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 32 km
- Duur : 8 uur

Ik heb gisteravond nog lang wakker gelegen. Ik heb lang kunnen nagenieten van de hartelijke ontvangst bij Dick en Gera. Dat is nu zo fijn aan het pelgrimeren. Je hebt onderdak nodig en je krijgt het zo maar aangeboden. En reeds na tien minuten is het alsof je familie bent en worden er u zelfs persoonlijke zaken toevertrouwd die je niet had verwacht.

Dick brengt mij met de wagen naar het vertrekpunt. Het is wat mistig maar volgens Dick blijft het vandaag droog, krijg ik, na het optrekken van de mist, veel zon en temperaturen van rond de 22°. Voor mij moet dat niet meer zijn.

Dick heeft een artikel geschreven over dit deel van mijn tocht. Het artikel zal verschijnen in het tijdschrift “Drop of Stroopwafels”, het infoblad voor Nederlanders in Frankrijk. Het artikel kunt u hier lezen.

Ik dacht eerst dat deze waterkoker op deze brievenbus er per vergissing vergeten was. Evenwel staat de waterkoker vast gemonteerd op de brievenbus. Het is eens wat anders.

In Bussière Badil ga ik een koffietje drinken in de plaatselijke bar. Het is een leuk dorp in het noordelijke deel van de Dordogne. Ieder jaar in mei is er een groot pottenbakkersfeest waar heel wat volk op af komt.

De mist trekt op en de zon komt tevoorschijn. Het zijn terug aangename temperaturen en vooral het blijft droog. Ik heb het telefoonnummer van Shirley en Bob bij me en draag er goed zorg voor.

Een lange rij verpakte stroballen in plastic. De rij vormt één geheel. Het is de eerste maal dat ik dat zie. Vraag mij af hoe ze dat doen, ik zou wel eens graag zo een machine bezig zien.

De lucht kleurt nu helemaal blauw. Ik eet op een mooi plekje aan een vijver. Ik neem de tijd want deze avond hoef ik geen onderkomen meer te zoeken. Dat neemt toch ook weer wat stress weg.

In Piegut Pluviers staan er nog enkele ruïnes van een kasteel uit de Romeinse tijd. Het diende om de burggraven onderdak en bescherming te geven die op weg waren naar Limoges.

Ik loop nu door het Regionaal Natuurpark van de Périgord-Limousin. Het is er groen en licht heuvelachtig.

Michel heeft mij gebeld. Hij is goed thuis gekomen en is terug aan het werk. Michel werkt van bij hem thuis en doet alles met de computer. Teksten die hij wenst te lezen worden gelezen met een digitale stem.

Zoals afgesproken bel ik Shirley op als ik aan de kerk ben van Abjat-Sur-Bandiat. Ze komt mij meteen halen met de wagen. Ze wonen zowat 5 kilometer buiten het dorp, midden in een bos. Hun dichtste buur woont op 800 meter afstand.

Ik krijg er de logeerkamer aangeboden en ga mij meteen wat verfrissen. Nadien word ik beneden verwacht voor het avondeten. Het is een vegetarische maaltijd maar best lekker. Shirley kan heel goed koken. Zij verontschuldigt zich maar ze heeft deze avond een belangrijke vergadering van het koor. De voorzitter stapt op en als er deze avond geen andere voorzitter gevonden wordt is er geen vereniging meer. Ik duim voor haar dat het goed afloopt.

Voordat Bob op pelgrimstocht vertrok heeft hij zich een pelgrimsstok gemaakt. Met een mes heeft hij er inkepingen in gemaakt. Het is een prachtige stok die hij uiteraard bewaart als souvenir.

Dinsdag 16 oktober 2012

- Van : Abjat-Sur-Bandiat 260 m
- Naar : Champagnac-la-Rivière 300 m
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Afstand : 30 km
- Duur : 8 uur

Ik heb gisterenavond de ganse avond gepraat met Bob over zijn pelgrimstocht. Hij heeft er ook heel wat beeldmateriaal van dat we samen bekeken hebben. Hij heeft me ook veel tips gegeven die ik zeker zal kunnen gebruiken. Bedankt aan Dick, Gera, Bob en Shirley voor de hartelijke ontvangst en het lekkere eten. Ik zal nog veel aan hen denken. Het zijn allemaal mensen met een warme inborst waar het aangenaam komen is.

Shirley heeft mij met de wagen terug naar mijn vertekpunt gebracht in het dorp. Onderweg wist ze mij te vertellen dat ze gisteravond helaas geen nieuwe voorzitter gevonden hebben. Ze gaan nu nog een buitengewone algemene vergadering houden om in extremis toch nog een voorzitter te vinden of om de vereniging te ontbinden. Ik duim voor haar dat het koor toch zou kunnen blijven bestaan.

Als Shirley mij afzet zegt ze dat ik altijd welkom ben. Ik zal hen mijn reisverslagen blijven doormailen zodat ze mijn pelgrimstochten kunnen volgen. En wie weet zien we misschien elkaar ooit nog eens terug.

Ik loop vandaag veelal door bossen. Het valt me op dat hier in de streek veel (vis)vijvers zijn. Af en toe valt er toch terug lichte regen. Normaal gezien heb ik voor deze avond geen onderdak maar ik vertrouw op de schelp. Ik zal wel zien en in het slechtste geval heb ik nog altijd de tent.

Ik kom in het dorpje Pensol maar veel is er daar niet te zien. Er is ook geen winkeltje maar inkopen hoef ik vandaag niet te doen. Shirley heeft mij een lunchpakket mee gegeven. Boterhammen met gebakken eieren. Heel lekker en voedzaam.

De GR 654 is de historische route van Vezelay. Ik dacht dat ik deze route enkel eens zou kruisen maar soms loopt de GR 654 samen met de GR 4 en meerdere malen kruis ik ook de GR 654. Ik kom nu in het departement Haute-Vienne.

Mijn einddorp voor vandaag is Champagnac-la-Rivière. Als ik er aan kom doe ik navraag. Er zijn geen hotels of gastenkamers. Ik zie echter een gîte rural. De eigenaars van de gîte zijn in de tuin aan het werk. Ik spreek hen aan. De dame komt naar mij toe en zegt dat ik geen gebruik kan maken van de gîte dat dit enkel voor families is. Maar dan ziet ze mijn schelp.

Ze richt zich tot haar echtgenoot en zegt dat het een pelgrim is. De man kijkt op maar uit zijn houding kan ik niet afleiden of hij dat goed of niet goed vindt. Dan richt zijn vrouw zich terug tot mij en vraagt hoeveel dat de pelgrim wilt betalen voor een overnachting.